

Ændringsforslag. Nu hørte jeg det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) sige, at det var til Dels for at vise Rigsdagen, og dermed det hele Land, at Sprogudvalget var levende. Man har ønsket at give Livstegn fra sig og har saa fundet, at 42 Livstegn vare et passende kraftigt Vidnesbyrd om, at man virkelig sad og var levende i denne Tremandskomité. Jeg skal ikke gøre mange Indvendinger mod disse Forslag. Det er en Smagssag, om man foretrækker det oprindelige eller det nye, som det ærede Sprogudvalg ønsker. Der er ingen Anledning til at strides med de Herrer derom. Ejheller skal jeg indlade mig paa en Drøftelse af, hvorvidt denne Bestræbelse maaske skal siges at være Udtryk for en jydsk Bevægelse. (Moltesen: en dansk Bevægelse.) Men det ærede Medlem, som talte paa de tre Herrer's Vegne, betonedede dog, at der var visse Ændringsforslag, som maaske havde deres Rod og Udspring i den Omstændighed, at de tre Herrer vare Jyder. Nu siger det ærede Medlem, at det er en dansk Bevægelse. Jeg vil da omsætte det til, at vi ere alle Jyder for Vorherre, derfor er det til syvende og sidst i Ordenes videre Betydning en jydsk Bevægelse. Jeg skal som sagt ikke komme ind paa Detailler. Foretrækker man at ændre, som det ofte sker her: „saavel—som“ til „baade—og“; kan man jo gøre det, det skal jeg ikke sige det fjerne imod, men hvad der vindes derved, indser jeg ikke, medmindre Sprogudvalget vil tage sig for at øve sin Virksomhed overfor alle Forslag, saa vi ere sikre paa at faa alle Forslag, som passere Tinget, i ganske samme Form. Det har jeg intet imod. Det er jo givet, at et Lovforslag er præget af Koncipistens Stil, derfor kan der under en og samme Minister forekomme forskellige Stilarter. Det er ogsaa givet, at hvis man vil bringe alle Lovforslag ind under en fælles — efter de Herrer's Mening og Tingets senere Anerkendelse smuk — Form, skal det ikke møde Modstand fra min Side, for saa vidt de Forslag angaar, jeg har med at gøre.

Det ærede Medlem henviste særlig til et Pragteksemplar i § 8, idet han sagde, at der havde man sparket en besværlig Sætning ud i to Sætninger, og nu maatte man erkende, det er meget mere velklingende og tiltalende i sin Form. Aa, ja, det er vel lettere at tage det i to Sætninger i Stedet for een, men man kommer derved til det Resultat, at man saa to Gange i samme Stykke maa bruge Vendingen „uden Landbrugsministerens Til-

ladelse“. I Paragraffen, som den var vedtagen ved anden Behandling, har man kun Brug for denne Vending en Gang i samme Stykke. Det kan være, det, der her foreslaas, lyder kønnere, det skal jeg ikke sige noget imod, det er en Smagssag, og om Smagen kan man jo ikke disputere.

Om Ændringsforslaget under Nr. 18 vil jeg blot sige, at endskønt det sprogligt kan fuldt ud forsvares, hvad de Herrer foreslaa, kan jeg dog egentlig ikke se, det er nogen Forbedring. Der er Ordene „saavel—som“, de Herrer ikke kunne lide. I § 9, 6te Stykke, 6te og 7de Linie, staar der: „I Tilfælde af Virksomhedens Flytning, vil der herom være at gøre skriftlig Anmeldelse til Politiet paa saavel Fra som Tilflytningsstedet“. Dette Udtryk: „vil der herom være at gøre“, skal ikke staa der, men det skal ændres til „skal der herom gøres“. Det er nu sin Sag. Men det er det næste Led i Punktummet, det især drejer sig om, hvor de Herrer vil have, at i Stedet for: „vil der herom være at gøre skriftlig Anmeldelse til Politiet paa saavel Fra som Tilflytningsstedet“ skal det hedde: at der skal gøres Anmeldelse til Politiet „paa baade Fra og Tilflytningssteder“. Jeg kan nu ikke høre, at det lyder saa kønt dette: „paa baade Fra“. Jeg synes, det oprindelige lyder bedre. Vort Modersmaal har en himmelsk Lyd, men selve denne Sprogblomst: „paa baade Fra“ har ingen himmelsk Lyd. Men det kan selvfølgelig forsvares, og jeg tør ikke indlade mig paa en Drøftelse med de ærede lærde Medlemmer om det. Maaske det er det absolut ene rigtige, hvad de Herrer her foreslaa.

Under Nr. 36 er der et Ændringsforslag til § 24, hvor der er Tale om Pligten for Importørerne til at anmelde deres Virksomhed for Politiet. Det hedder i Forslaget, som det er vedtaget ved anden Behandling: „Enhver, der indfører de i denne Lov omhandlede Varer til Forhandling her i Landet, samt Forhandlere en gros og Eksportører af disse Varer og tilige Forhandlere en detail af udenlandsk, islandsk og dansk-vestindisk Smør ere pligtige til skriftlig at anmelde saadan Virksomhed for Politiet, der har at føre Register over de anmeldte . . .“ o. s. v. De Herrer kunne ikke lide Ordene: „der har at føre Register over“; de ville have, at der skal staa: „der fører Register over“ o. s. v. Nu skulde jeg dog mene, at der er en lille Nuance. Sætningen, som den staar i det oprindelige Forslag, kan karakteriseres som pligtstiftende baade for